

Primavera: temps d'al·lèrgies

Els mitjans de comunicació són masculistes 10 ■ El Pla Bolonya aixeca controvèrsia 13 ■ L'historiador Oriol Junqueras veu molt lligat l'independentisme amb la docència de la història 18 ■ La mainada del personal universitari a l'escola bressol Gespa 26 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 43

ABRIL 2008

3 L'arribada de la primavera es converteix en un calvari per a les persones que pateixen al·lèrgia

8 Dues visions mèdiques sobre les diverses maneres de fer front a les malalties provocades per l'al·lèrgia

12 Incidents a la Facultat de Filosofia i Lletres, previs a l'inici de la vaga en contra del Pla Bolonya

18 La sociologia analítica estudia la manera d'aclarir els discursos de les ciències socials

24 La identificació digital permet realitzar tràmits acadèmics i econòmics als estudiants de Sabadell

28 Un grup d'estudiants d'Ambientals reivindica uns terrenys per practicar l'agricultura ecològica

34 Esteve Riambau, llicenciat en Medicina i amb vocació cinèfila, és professor de Cinema

L'al·lèrgia, un problema recurrent i creixent

Cada vegada hi ha més gent que pateix al·lèrgies i cada any, en arribar la primavera, aquesta plaga es fa present en forma de tota mena de molèsties i situacions desagradables de difícil tractament. A la Universitat Autònoma de Barcelona, amb una població de desenes de milers de persones, l'al·lèrgia també afecta molta gent i tenim un factor agreujant: per ser una universitat de campus hi ha diversos agents provocadors de reaccions al·lèrgiques, com és el pol·len que produeixen arbres i plantes.

Hi ha diferents maneres de fer front al problema, des de l'atenció individual a l'estudi de quines espècies vegetals poden ser més perjudicials en aquesta època per

a aquestes persones. Els metges no tenen una solució clara i universal per a aquestes malalties i, mentre uns aposten per diversos tipus de tractaments, d'altres apliquen teràpies de les dites alternatives. El fet és que les al·lèrgies són un problema que afecta molta gent i que el nostre campus, que té un seguit d'avantatges com a espai docent i acadèmic, en aquest aspecte presenta un entorn ple de perills.

És un tema complex que tractem en aquest número des de diverses perspectives, alhora que publiquem l'opinió de dos responsables mèdics amb la convicció que sols es tracta d'una aproximació a una problemàtica diversa i que presenta múltiples facetes.

DIRECTOR Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** Pepa Badell. **CAP D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Elvira Altés, Pepa Badell, Antoni Castel, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Joaquim Perramón, Antoni Reig, Fernando Sabés i Jaume Soriano. **DISSENY** Pepa Badell. **SECRETÀRIA DE REDACCIÓ** Marián Barquero. **REDACCIÓ** Jorge Millaruelo, Laia Roca (Reportatges), Jennifer Pi (Notícies) i Susana Tomàs (Entrevistes). **FOTOGRAFIA** Guillem Grieria. **MAQUETACIÓ** Patricia Folch, Agustí Mas, Miquel Reina i Josep Antoni Vallbona. **EDICIÓ** Núria Boté, Marc Duran, Vicent Pons i Emma Zafón. **Foto portada** Sílvia García Farreny.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Gratesa.

SÍLVIA GARCIA FARRENY

Un calvari pels al·lèrgics?

L'arribada de la primavera comporta una revolució a l'entorn natural del campus: entre d'altres coses, s'allarga el dia, pugen les temperatures, els arbres i les plantes floreixen i els estudiants ocupen la gespa. Als al·lèrgics al pol·len, a més, els arriba l'època de màxim patiment. Les seves al·lèrgies poden veure's agreujades de forma substancial: vegetals com la morella de paret, els pins o els pollancre comencen el seu cicle reproductiu.

El campus de Bellaterra de la UAB està envoltat d'un entorn natural molt apreciat per tots els seus habitants i usuaris. Ha arribat la primavera al campus i, amb ella, reapareixen les manifestacions d'al·lèrgies al pol·len. Durant aquesta època, molts dels al·lèrgics pateixen un pronunciament dels símptomes que els provoca aquesta malaltia de forma molt més accentuada que a la resta de l'any.

A l'Alba Carmona, estudiant del campus de la UAB, l'al·lèrgia al pol·len li apareix al març i fins al mes de maig no marxa. L'Alba assegura que la seva al·lèrgia és més forta quan és al campus de la UAB, a Bellaterra. Martí Boada,

professor titular i investigador del departament de Geografia i de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la UAB, explica algunes de les raons per les quals el campus de l'Autònoma és un entorn propici a desencadenar reaccions al·lèrgiques de forma pronunciada.

La flora del campus

Segons Boada, "el campus té l'inconvenient que hi ha moltes plantes al·lèrgògenes i, per tant, les persones al·lèrgiques al pol·len hi tenen més exposició que no pas a la ciutat". El professor Boada opina que el campus té un contingent molt gran de plantes amb pòl·lens que provoquen

■ **La morella de paret, comuna al campus, produeix els pòl·lens amb més reacció al·lèrgica**

■ **El pol·len és un polsim format per les cèl·lules reproductores masculines d'arbres i plantes**

GUILLEM GRIERA

PAU SUAU

ANDREU ARTÉS

reaccions. De fet, la planta que produeix pol·lens amb més reacció al·lèrgica és la *parietaria officinalis*, la morella de paret, que és relativament comuna al campus. Aquesta planta té un dels pòl·lens més nocius i que més lluny es desplaça. “Del peu de la planta fins on pot arribar el pol·len, com a mínim, hi poden haver deu quilòmetres”, assegura Boada. És força segur que la morella de paret sigui la que causi més problemes als estudiants al·lèrgics.

A l'entorn del campus de Bellaterra, la flora de la UAB és també rica en pins i coníferes però, ja que el seu pol·len és de gra més gran i abundant, aquestes plantes provoquen més aviat molèstia mecànica —és a dir, obstrucció dels conductes—, en lloc de reaccions al·lèrgiques. Els pollancre, per la seva banda,

a més de generar aquesta molèstia mecànica, també generen reaccions al·lèrgiques, especialment les femelles. “Per això es tendeix a no plantar femelles, per evitar problemes respiratoris”, argumenta Boada.

La Xarxa Aerobiològica

De la seva banda, Jordina Belmonte, professora titular a la Unitat de Botànica del departament de Biologia, responsable del Punt d'Informació Aerobiològica i coordinadora de la Xarxa Aerobiològica de Catalunya (XAC), creu que “per l'elevada concentració de pol·len que hi ha a l'aire, els alumnes de l'Autònoma que siguin al·lèrgics a les gramínies tindran més problemes que en un altre entorn menys naturalitzat”. Això queda demostrat a partir dels estudis dels nivells de pol·len en aire que es realitzen a la

Martí Boada ha estudiat l'entorn del campus (esquerra). Els metges del SAS tracten els estudiants més afectats (dreta).

XAC, entitat creada i coordinada per professors de la UAB. La XAC s'encarrega d'estudiar el contingut pol·línic a l'atmosfera de diversos punts de la geografia catalana. Compten amb diferents estacions aerobiològiques que s'encarreguen d'agafar mostres, les quals són analitzades amb microscopi òptic per tal de comptar i determinar els pòl·lens. Aquestes dades es publiquen i es divulguen amb l'objectiu d'informar de l'estat actual i la previsió de futur dels nivells de pòl·lens al·lèrgics. Metges especialistes en al·lèrgologia de tota Catalunya consulten aquesta base de dades per la diagnosi de possibles al·lèrgies.

El doctor Anselmo López és pneumòleg a l'ambulatori del Servei Assistencial de la Salut (SAS) del campus de Bellaterra de la UAB. López assegura que

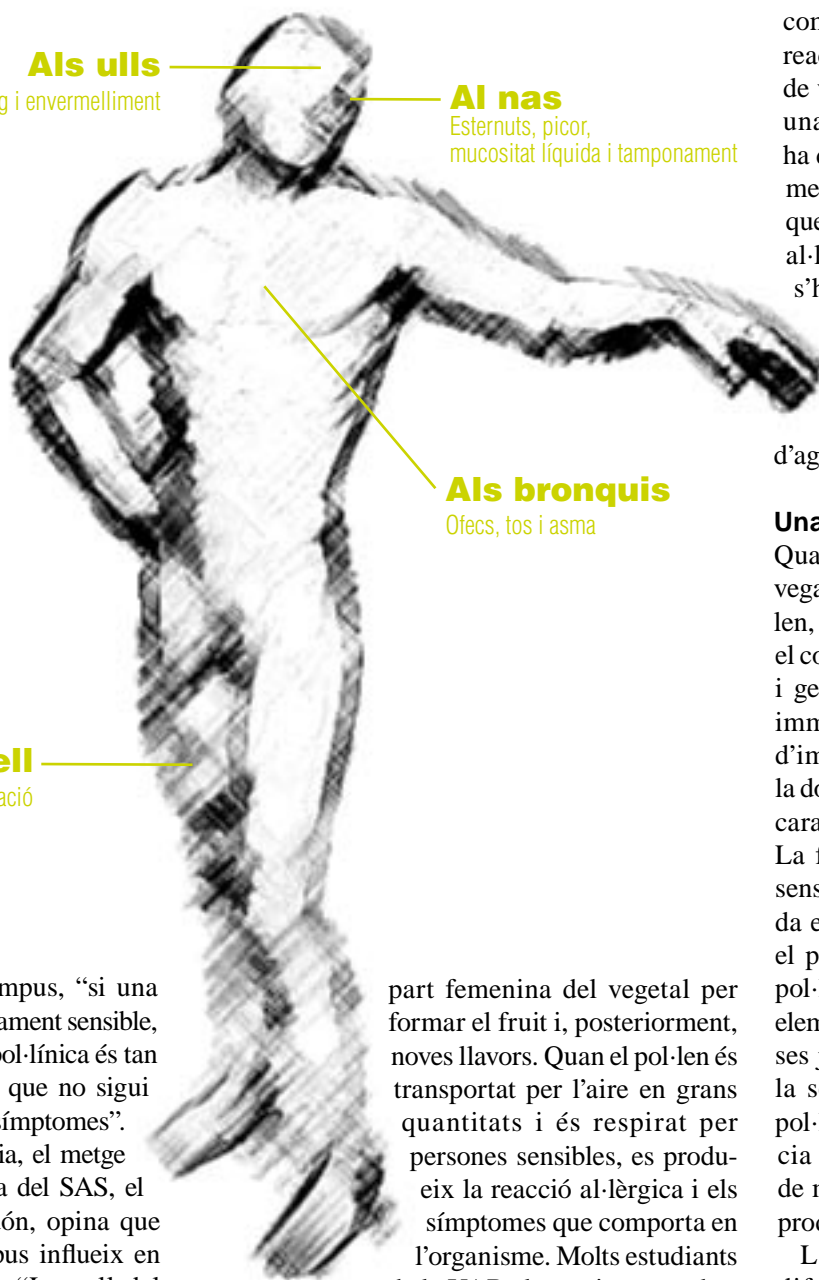
Efectes de la reacció al·lèrgica

Als ulls
Picor, llagrimaig i envermelliment

Al nas
Esternuts, picor,
mucositat líquida i tamponament

Als bronquis
Ofecs, tos i asma

A la pell
Picor i inflamació

a l'entorn del campus, “si una persona és mínimament sensible, sovint la càrrega pol·línica és tan forta que, encara que no sigui al·lèrgica, en té símptomes”.

En la mateixa línia, el metge d'atenció primària del SAS, el doctor Pau Cendón, opina que l'entorn del campus influeix en casos d'al·lèrgia: “La vall del campus de Bellaterra és molt insana, amb molta humitat, pol·linització i contaminació, encara que no ho sembli, influeix molt als al·lèrgics”.

La reacció al·lèrgica

La causa de tots aquests maldecaps és el cicle reproductiu dels arbres i plantes. El pol·len és un polsim format per partícules microscòpiques, que són les cèl·lules reproductores masculines dels arbres i plantes. La seva missió és fecundar la

part femenina del vegetal per formar el fruit i, posteriorment, noves llavors. Quan el pol·len és transportat per l'aire en grans quantitats i és respirat per persones sensibles, es produeix la reacció al·lèrgica i els símptomes que comporta en l'organisme. Molts estudiants

de la UAB els pateixen regularment. Aquest és el cas de Mireia Ruiz, estudiant de la UAB: “Els símptomes de l'al·lèrgia al pol·len són realment incòmodes, començo a esternudar sense parar, em pica el paladar d'una manera impossible d'explicar, els ulls em piquen i se'm posen plorosos i molt vermells. En cinc minuts estic rodejada de mocadors de paper, tinc el nas vermell i tinc el cap com un timbal. La meua cara és tot un poema!”.

La doctora Olga Luengo, especialista en al·lèrgologia de

l'hospital Vall d'Hebron –centre amb una unitat docent i de recerca vinculada a la UAB–, comenta en què consisteix la reacció al·lèrgica des d'un punt de vista més científic: “Perquè una persona sigui al·lèrgica, ha d'haver estat en contacte almenys una vegada amb l'agent que l'hi provoca. No es pot ser al·lèrgic a cap cosa amb què no s'hagi tingut contacte abans”.

L'entorn de l'Autònoma, com han comentat els diferents especialistes, compta amb tot un seguit d'agents al·lèrgics.

Una resposta immediata

Quan el cos entra per primera vegada en contacte amb el pol·len, explica la doctora Luengo, el cos ho reconeix com a estrany i genera una resposta de tipus immunològic, amb la producció d'immunoglobulina E. Segons la doctora, aquesta resposta té la característica de ser immediata. La fase inicial, anomenada de sensibilització, implica l'entrada en contacte amb el pol·len i el posterior reconeixement del pol·len per part del cos com a element estrany. Quan les defenses ja han estat creades, durant la següent exposició a aquest pol·len, el cos l'identifica i inicia una cascada d'alliberació de mediadors d'inflamació que produeixen els símptomes.

Les al·lèrgies poden tenir diferents manifestacions clíniques. En el cas de l'al·lèrgia als pòl·lens, les principals són la rinitis i l'asma i, en alguns casos molt excepcionals, també apareix urticària aerotransportada. La doctora Luengo afirma, a partir de la seva experiència, que principalment es parla de rinoconjuntivitis –inflamació de la fossa nasal i part de les conjuntives oculars– i asma bronquial. “La rinitis afecta un 30% de la població mundial i és el primer motiu de consulta a l'al·lèrgòleg. De totes aques-

tes, un 40% són produïdes per pol·len, la resta es produeixen pels àcars de la pols”, assegura la doctora Luengo.

“Sento picor als ulls i em moqueja el nas”, explica l’Elisa Hernández, estudiant de l’Autònoma, símptomes que sent cada vegada que té al·lèrgia. “La rinitis comporta quatre símptomes principals: esternuts, pruija i mocs molt líquids, així com obstrucció nasal.

Tot això és produït pel contacte del pol·len que provoca al·lèrgia amb la mucosa nasal”, explica la doctora. L’Elisa, a més, pateix el que s’anomena asma al·lèrgica. L’asma és, juntament amb la rinitis, el símptoma principal d’al·lèrgies per pol·len. La doctora Luengo resumeix en què consisteix: “L’asma és una malaltia inflamatòria crònica de les vies aèries que cursa amb obstrucció, generalment reversible, el flux aeri. Quan s’estreny el pas dels bronquis, es produeix dificultat per respirar, xiulets i opressió toràcica; també es produeix tos. L’asma representa una manifestació clínica força greu”.

L’ús dels serveis sanitaris

Els símptomes d’al·lèrgia són motiu habitual d’ús dels serveis sanitaris. Els casos d’asma bronquial són els que més tracten els metges del Servei Assistencial de Salut del campus de la UAB. Passat Setmana Santa és quan comencen a rebre més casos. “El més freqüent són les reaguditzacions o inicis de crisis, sobretot de rinitis o d’asma”, explica el doctor López. Tot i que les persones que pateixen aquestes crisis solen estar ben informades, els especialistes del SAS es troben principalment amb estudiants que vénen de fora, com els estudiants Erasmus, i que pateixen crisis fortes.

Els metges del SAS apliquen diferents tractaments als estudiants que pateixen una

MÀRIA GALLARDO

crisi en funció dels símptomes que presenten. Malgrat tot, el tractament habitual que s’aplica als pacients que pateixen al·lèrgia és força generalitzat. Hi ha dos tipus de tractament: el simptomàtic i l’etiòlògic. Els tractaments simptomàtics tenen com a objecte alleugerir o eliminar els símptomes. La doctora Luengo assenyala els antihistamínics (per evitar la picor) i els corticoides tòpics nasals (per desinflamar el nas) com a principals fàrmacs en el cas de la rinoconjuntivitis. Pel que fa l’asma bronquial, es fa ús de broncodilatadors i també corticoides inhalats per millorar les seves manifestacions. D’altra banda, els tractaments etiòlògics pretenen anar contra la causa de la reacció del cos davant el pol·len. “Si sabem a què s’és al·lèrgic exactament, per exem-

La doctora Luengo és especialista en al·lèrgologia a l’hospital Vall d’Hebron.

ple, al pol·len de plàtan, es pot posar una vacuna. D’això se’n diu immunoteràpia específica”, assegura la doctora. “Em vacuno cada mes i també uso un esprai i prenc unes pastilles si em trobo molt congestionada”, ens explica Sheila Juan, estudiant de la UAB i també afectada per les al·lèrgies primaverals.

Col·laboració interdepartamental

La diagnosi de les al·lèrgies es basa en la història clínica i en la demostració de l’existència d’immunoglobulina E específica. Això es pot fer mitjançant proves cutànies o per analítica. A més, aquesta informació es correlaciona amb la història que presenta la persona afectada i, com explica la doctora Luengo, amb les dades de la Xarxa Aerobiològica de Catalunya, que confirmen o no la

ANDREU ARTÉS

ANDREU ARTÉS

Consells per al·lèrgics al pol·len

Vet aquí un seguit de consells per afrontar una al·lèrgia al pol·len:

- Conèixer el pol·len al qual s'és al·lèrgic i la seva època de pol·linització.
- Evitar entrar en contacte amb el pol·len al qual s'és al·lèrgic.
- Els dies de vent, secs i solejats hi ha una major concentració de pol·len.
- La concentració de pol·len és menor a l'interior dels edificis i a prop del mar.
- Si es noten símptomes al·lèrgics en un període diferent a l'habitual cal consultar l'al·lèrgòleg per estudiar si hi ha sensibilitat a altres al·lèrgens.
- Mentre dura l'època de pol·linització: mantenir finestres tancades, estendre la roba a l'interior perquè no s'impregni de pol·len, viatjar amb les finestres del cotxe tancades, utilitzar ulleres de sol, rentar la fruita i els vegetals frescos per si tenen grans de pol·len a la superfície.
- Durant l'època de pol·linització s'és més sensible a altres estímuls com: constipats, productes químics irritants i a esforços físics.
- Es desaconsella el tabac.

presència de pòl·lens en aire. Per aquest motiu, la col·laboració interdepartamental és fonamental. “Tenim un vincle molt estret amb el departament de Botànica de la UAB. La doctora Jordina Belmonte elabora els calendaris pol·línics, que ens serveixen per contrastar la història del pacient amb la situació dels pòl·lens a l'ambient en temps real”. Aquesta col·laboració uneix també els professionals de la medicina, ja que metges d'atenció primària, al·lèrgòlegs, otorinolaringòlegs i pneumòlegs creuen els seus camps d'estudi per trobar solucions comunes.

Amb el tractament adequat i amb un seguiment mèdic, la vida dels al·lèrgics és completament normal. Tot i així, la vida estudiantil sempre se'n ressenteix quan la salut no està al cent per cent. Miriam Peña, estudiant de

la UAB, se sent més “aixafada” durant la primavera a causa de l'al·lèrgia al pol·len. El mateix li passa a Alba Carmona: “Resulta molesta la tos en hores de classe, perquè impedeix posar tota l'atenció necessària”.

L'augment de les al·lèrgies

El doctor Pau Cendón, del SAS, afegeix que el problema de l'al·lèrgia al pol·len ha evolucionat amb el temps. Segons el doctor, a l'entorn natural de la UAB s'hi ha d'afegir la població jove que la freqüenta, tot tenint en compte que, com diu Cendón, “la gent jove cada vegada té més problemes al·lèrgics”.

És un fet rellevant que cada vegada hi hagi més persones al·lèrgiques? Belmonte ho atribueix a la contaminació atmosfèrica i a canvis al sistema immunitari humà. A l'entorn de la medicina,

Proves de l'al·lèrgia amb inoculació de reactius a l'avantbraç.

es teoritza amb la idea que el sistema immunitari de les persones cada vegada està menys preparat per lluitar contra els bacteris a causa de l'augment de la higiene i l'ús del sabó. Si s'eliminen amb la higiene els antics patògens, o creen nous enemics i, per això, reaccionen amb al·lèrgies davant el pol·len. No obstant, Martí Boada confia que aquest any les al·lèrgies no afectaran més que els d'altres anys, el que pot passar és que amb l'augment de temperatura s'avancin els cicles i les plantes comencin a florir abans. Per tant, el que sí que pot passar és que la pol·linització s'avanci, però no que les reaccions al·lèrgiques siguin pitjors ■

Andreu Artés
Maria Gallardo
Sílvia Plana
Pau Suau

Dr. Josep M. Torres i Rodríguez
Especialista en Microbiologia i en Al·lèrgia
del Departament de Genètica i Microbiologia
Unitat Docent de l'IMAS, Hospital del Mar

El tractament de les al·lèrgies

És un fet demostrat que les al·lèrgies respiratòries cada cop són més freqüents als països desenvolupats, atribuïble a diferents factors: la contaminació ambiental, el canvi climàtic, les millores en el diagnòstic, la major oferta sanitària, etc. Algunes enquestes han demostrat que més del 20% de la població general presenta algun tipus d'al·lèrgia.

El pacient al·lèrgic amb símptomes d'asma, rinitis, conjuntivitis, èczema, o d'altres, es planteja: què poden fer-me per curar la meua malaltia?

La primera aproximació pot decebre: **Algunes enquestes han demostrat que més del 20% de la població presenta algun tipus d'al·lèrgia**

l'al·lèrgia no es pot curar... Aquesta malaltia és deguda a una alteració de la resposta immunològica i té un substrat genètic avui en dia immo­dificable. Ara bé, els símptomes de l'al·lèrgia es poden

suprimir i controlar amb major o menor èxit, depenent de factors com l'edat, la patologia que presenta, que se sigui sensible a un o més al·lèrgens, la possibilitat d'evitar el contacte, etc.

La medicina tradicional halopàtica ha enfocat el tractament en tres pilars bàsics. Generalment, almenys excepte al principi, és necessari combinar-los:

1) Eviteu el contacte amb els al·lèrgens implicats. Això pot ser fàcil quan es tracta d'epitelis de mascotes (gats, gos­sos, etc), però és molt difícil en el cas dels pòl·lens, àcars de la pols, fongs atmosfèrics. Quan l'al·lèrgen és domiciliari (àcars, etc.) s'ha de fer una bona higiene que elimini la pols, les taques d'humitat, els aliments florits, etc.

2) Administreu la medicació que suprimeixi els símptomes. Es disposa d'una gamma de medicaments força segurs i eficaços per la rinitis, la conjuntivitis i l'asma al·lèrgic: antihistamínics d'efecte ràpid, mantingut i pocs efectes secundaris; inhaladors amb corticoides d'efecte principalment local, actius a dosis molt baixes; col·liris amb antiinflamatoris o antihistamínics; inhaladors amb fàrmacs broncodilatadors, etc.

3) La immunoteràpia desensibilitzant, coneguda com vacuna antial·lèrgica. L'administració (injecció subcutània o sublingual directa) de dosis progressivament creixents d'extractes de l'al·lèrgen que produeix els símptomes, de forma repetida, durant períodes llargs, ocasiona canvis immunològics complexos que fan

que el malalt al·lèrgic perdi la hipersensibilitat anòmala i arribi a no reaccionar quan entra en contacte amb el fong, epíteli, pol·len o àcar que li ocasionava els símptomes.

Això és el que més s'assembla a una curació de la malaltia, però ull: la immunoteràpia és específica de l'al·lèrgen que s'administra, el tractament és llarg (tres o més anys), s'ha de fer de forma regular i controlada per l'especialista. Les vacunes antial·lèrgiques no estan lliures de riscos: poden haver-hi reaccions locals en les injeccions i rarament reaccions generals (urticària, asma, etc.).

Actualment s'estan desenvolupant nous productes, en què s'apliquen tècniques de biologia molecular, que poden revolucionar el tractament de les al·lèrgies en el futur.

■
Núria Conesa
 Màster Reiki Usui
 Directora del Centre de Teràpies Font de Salut

Recórrer a la medicina **alternativa?**

Les investigacions indiquen que els que recorren a les medicines alternatives ho fan, en primer lloc, per curar-se el mal d'esquena i, en segon lloc, per tractar-se les al·lèrgies i l'asma. Les medicines naturals són substàncies tan biològicament actives per l'organisme com els compostos farmacèutics sintètics.

Els professionals que ofereixen tractaments complementaris moltes vegades passen una hora o més amb el pacient per informar-se dels seus hàbits i antecedents. Molts problemes de salut, i sobretot els que són crònics, responen millor al tractament que gestiona a la persona sencera, el seu ambient i els seus hàbits de vida.

La ciència ha demostrat que l'estat afectiu de les persones pot influir sobre la seva salut i que l'ús de certes tècniques complementàries, com la meditació o el ioga, poden ajudar la persona a desfer-

se de la tensió, a tenir una major sensació de benestar i establir un patró de guariment integral.

Els homeòpates utilitzen el remei constitucional per tractar les al·lèrgies. Això significa que, després d'un estudi de tots els símptomes, tant físics com psicològics del pacient, se selecciona un remei específic per a cada persona. Aquest remei ha de cobrir la totalitat dels símptomes que la persona experimenta, i no només els símptomes al·lèrgics (per exemple, el remei cobrirà tant una conjuntivitis com alguna por específica que pugui patir). Per trobar aquesta mede-

cina és precisa l'ajuda d'un homeòpata experimentat. No obstant, també es pot fer ús de l'homeopatia per tractar les fases agudes de les al·lèrgies; encara que aquests remeis no curin l'al·lèrgia, sí que proporcionen un alleugeriment sense provocar efectes secundaris.

Un estudi publicat a *The Lancet* i realitzat pel doctor David Taylor-Reilly, homeòpata i professor de la Universitat de Glasgow (Escòcia), va mostrar que un preparat elaborat amb dotze remeis homeopàtics era molt efectiu per reduir els símptomes de la rinitis al·lèrgica, en comparació amb els pacients que van prendre un placebo.

El tractament convencional de les al·lèrgies sol consistir en antihistamínics o esteroides. Les persones amb al·lèrgies saben que aquests tractaments no funcionen, ja que només proporcionen un alleujament temporal dels símptomes sense arribar a curar el trastorn immunitari que sofreixen. D'altra banda, poden produir efectes secundaris que siguin pitjors que les mateixes al·lèrgies.

La principal incomprensió sobre les al·lèrgies radica a suposar que l'al·lèrgen (pol·len, àcar o qualsevol altre) és el problema. Realment, l'al·lèrgen només n'és el desencadenant, mentre que el cos al·lèrgic de la persona és l'arma carregada. En comptes de tractar els símptomes o evitar l'al·lèrgen, és preferible enfortir el propi sistema immunitari.

n comptes de tractar els símptomes o evitar l'al·lèrgen, és preferible enfortir el propi sistema immunitari

■ NOTÍCIES

■ Presentació del llibre 'L'ofici de comunicòleg'

Fa unes setmanes es va presentar a la Facultat de Ciències de la Comunicació el llibre del professor de l'Autònoma Jaume Soriano, que porta per títol *L'ofici de comunicòleg*. Van assistir-hi Teresa Velázquez, catedràtica de la UAB; Maria Corominas, presidenta de la Societat Catalana de Comunicació i Carlos Scolari, director d'Eumo Editorial.

■ Conveni per l'estudi dels efectes de l'oli en la salut

La UAB ha signat un conveni amb la Fundació Patrimoni Comunal Olivarero per promoure la recerca sobre els efectes de l'oli d'oliva en la salut. La Fundació finançarà durant cinc anys el Grup Multidisciplinari dirigit per Eduard Escrich i dedicat a la investigació del càncer de mama, ja que estudis han mostrat que l'oli frena aquest càncer.

■ Premi Arrel de premsa municipal

La revista *El Prat* ha obtingut el Premi Arrel de revistes municipals atorgat per la Diputació de Barcelona. Aquesta publicació mensual, de la qual la professora Pepa Badell n'és responsable de producció i disseny, té un tiratge de 28.000 exemplars. L'equip va rebre el premi durant la Festa de la Comunicació celebrada enguany a Granollers.

■ Conferència Mario Bunge

Mario Bunge, guanyador del Premi Príncep d'Astúries el 1982 i diversos títols honoris causa, va impartir una conferència l'1 d'abril amb el títol on va afirmar que la filosofia està malalta però no greu. Jutjant als filòsofs actuals, Bunge diu: "Només parlen del que deien els antics i no aborden problemes nous".

JENNIFER PI

Els mitjans de comunicació són masculistes

El 6 de març es va celebrar una taula rodona sobre 'Dones, esport i mitjans de comunicació' a la Facultat de Ciències de la Comunicació. Com a participants van assistir-hi quatre dones esportistes i com a moderadora, la periodista i professora de la UAB Elvira Altés.

Les esportistes van donar la seva opinió del tractament que fan els mitjans respecte les dones que practiquen esport d'elit. La primera a intervenir va ser Júlia Menéndez, jugadora d'hoquei herba i estudiant d'Administració d'Empreses a la UAB, que va recordar que "a les ressenyes no surten els resultats de dones encara que siguin a primera categoria".

Emma Roca, bombera i corredora de raids d'aventura i d'esquí de muntanya, va afirmar que la presència de les dones als mitjans de comunicació és gairebé

nul·la. "Moltes vegades la meua mare em pregunta si he anat a una competició i com he quedat", comenta.

Ruth Vilar, llicenciada en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i periodista, va explicar que a Espanya és molt important el futbol i sobretot a Catalunya Ràdio, on treballa actualment, li donen molta importància al Barça. "Les audiències dominen el que podem informar", va afirmar.

Per una altra banda, Susanna Soler, professora a l'INEFC i jugadora de futbol sala, proposa solucions a través d'Internet, on "les dones esportistes poden aparèixer més, ja que no hi ha limitacions d'espai".

Emma Roca: "No vull perjudicar els homes, només vull el meu espai dins d'aquest món" ■

Jennifer Pi

Primera escola d'imams a Espanya

El Consell Islàmic Cultural de Catalunya i l'Associació Sociocultural Ibn Batuta han signat un conveni per a la creació de la primera escola d'imams a tota Espanya, que s'ubicarà a la Autònoma.

Un col·lectiu de professors d'universitats públiques catalanes impartiran les classes dirigides tan als imams de tot l'Estat, com

a qui estigui interessat en conèixer més a fons el Islam. L'objectiu és proporcionar els coneixements socials, institucionals i jurídics perquè puguin desenvolupar la seva activitat amb efectivitat dins el marc legal català i espanyol ■

Ana Martínez Medina

Es cobreix el jaciment de la Roca dels Bous

L'equip del Centre d'Estudis del Patrimoni Arqueològic de la Prehistòria de la UAB, dirigit per Rafa Mora i Jorge Martínez, ha començat a cobrir el jaciment paleontològic de la Roca dels Bous.

L'excavació, que se situa en un dels darrers enclavaments del home de Neandertal a la Península Ibèrica, es completarà durant les pròximes setmanes amb la col·locació d'una coberta de 31 metres de llarg i una amplada d'onze metres.

L'objectiu principal és que l'estructura cobreixi el jaciment adaptant-se a la roca per poder musealitzar l'entorn i que es puguin mostrar al públic alguns dels elements característics d'aquest abric situat a Sant Llorenç de Mongai.

L'actuació inclou la col·locació de passarel·les de fusta per a la circulació de vianants, ja que hi ha molts grups, sobretot escolars, que s'apropen fins a les obres per veure el jaciment.

El projecte, que va començar l'any 2001, està finançat pel Servei d'Arqueologia i Paleontologia del Departament de Cultura de la Generalitat, l'Institut d'Estudis Ilerdencs i el Centre d'Estudis del Patrimoni Arqueològic de la Prehistòria de la UAB, amb un pressupost total de 180.000 euros.

A més, compta amb el recolzament de l'Ajuntament de Camarasa, que promou l'obra amb la col·laboració tècnica del Consell Comarcal de la Noguera.

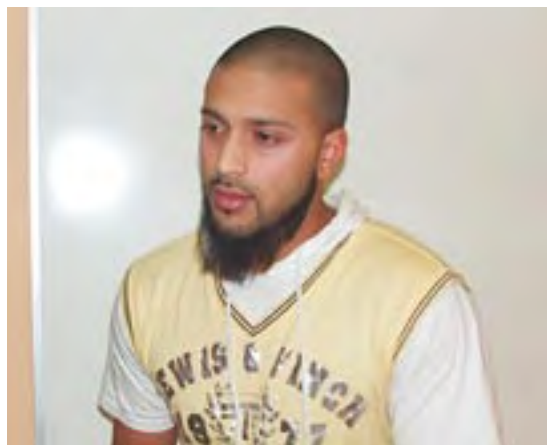
A hores d'ara l'equip de Rafa Mora ja està treballant a un altre jaciment, conegut com Abric d'en Vidal ■

Ana Martínez Medina

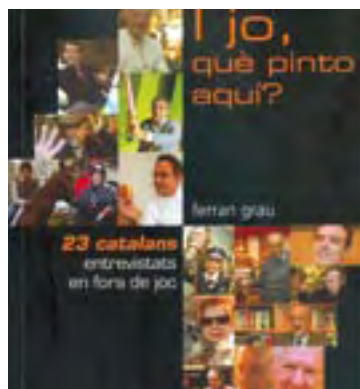
Infern a Guantànamo

La UAB ha acollit la xerrada de Ruhul Ahmed, presoner dos anys i mig a Guantànamo. Ahmed va ser detingut a l'Afganistan quan es trobava de viatge i l'Aliança del Nord el va confondre amb un soldat. El van dur a una presó afganesa, el van tancar en una gàbia a cel obert i el van sotmetre a semiasfixia, privació del son i altres brutalitats. Des de llavors, col·labora amb Amnistia Internacional ■

S.B.

ISMAEL RODRÍGUEZ

'I jo, què pinto aquí?'

Ferran Grau, periodista lleidatà de 26 anys, ha escrit el llibre *I jo, què pinto aquí*. És un recull de 23 entrevistes a catalans famosos fora de context, on no pinten res "per conèixer-los realment sense artificis", segons Grau. Ferran Adrià amb una hamburguesa, Crivillé muntant a cavall, el Chaval de la Peca a una perruqueria, entre d'altres, en són alguns exemples ■

■ Preestrena 'Al otro lado'

La UAB va acollir el passat mes de març la preestrena de la darrera pel·lícula del director alemany-turc Fatih Akin *Al otro lado*. L'obra, guanyadora del premi al millor guió a Cannes 2007, mostra la complexa relació d'Alemanya i Turquia a partir de diverses històries personals. Amb aquesta pel·lícula s'ha reobert el debat sobre la inclusió de Turquia a la Unió Europea.

■ Jornada de realitat virtual

L'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria va acollir el passat 12 de març una jornada sobre realitat virtual dins l'Any de la Computació. L'acte va comptar amb les conferències de dues personalitats de rellevància al sector: Mel Slater, investigador al Centre de Realitat Virtual de la UPC, i Martin Usoh, dissenyador de personatges a la multinacional de videojocs Electronic Arts.

■ Concurs d'oratoría

La Facultat de Dret i el Gabinet de Llengua Catalana organitzen, conjuntament, un Concurs d'Oratoría. Primer es realitzarà un curs d'oratoría forense, reconegut amb 1,5 crèdits de lliure elecció, que s'impartirà mitjançant el programa *Argumenta* i posteriorment el Concurs. L'orador més ben valorat pels seus companys el dia del concurs rebrà un premi.

■ Autoavalua la teva vida

El grup de recerca de la Generalitat de Catalunya *Estil de Vida i Salut* juntament amb la UAB han posat en marxa un web on es pot realitzar una autoavaluació de l'estil de vida que duu a terme la persona que el formuli. A través d'aquest web també es pot fer un seguiment i rebre ajuda per millorar l'estil de vida. Més informació <http://sportlab.uab.es>.

J.P.

■ NOTÍCIES

■ Més beques MEC

El Ministeri d'Educació i Ciència (MEC) ha obert per segon any consecutiu la convocatòria de beques MEC, que atorga més de 50.000 ajudes de 1.650 euros per fer cursos d'anglès a l'estranger. Les ajudes es dirigeixen a joves d'entre 18 i 30 anys que viatgin a països de parla anglesa entre l'1 de juny i el 30 de novembre del 2008. Més informació al web www.mec.es.

■ Beques de recerca

L'Autònoma ha posat en marxa les convocatòries de beques de recerca predoctorals i postdoctorals. La III convocatòria de beques predoctorals, per a investigadors en formació, consta de 100 places i el període de presentació de sol·licituds està obert fins al 18 d'abril. La II convocatòria de beques postdoctorals atorgarà 13 beques-contracte.

■ Curs de càmera

Javier Berrocal, guanyador d'un premi Goya per *Los niños de Nepal*, imparteix un curs de càmera de vídeo professional amb classes teòriques i pràctiques de tres setmanes en horari de tarda a l'abril. La primera setmana s'impartiran les classes teòriques, la segona les pràctiques i l'última es faran pràctiques de documental. Més informació www.tallerstenop.com.

■ Medicina estrena pla

La UAB ha fet un pla d'estudis on es preveu que els alumnes de primer curs de Medicina realitzin pràctiques en assistència primària i proposen una metodologia acadèmica basada en el plantejament de problemes en casos clínics. A més, facilitarà pràctiques en centres europeus i nord-americans i incorporarà l'anglès com a tercera llengua.

Protesta abans de la vaga del 6 de març

GUILLEM GRIERA

Una trentena de persones van ocupar el 4 de març la Facultat de Filosofia i Lletres durant nou hores en senyal de protesta contra el Pla Bolonya. Lluís Ferrer, rector de la UAB, va demanar la intervenció dels Mossos d'Esquadra.

La reclusió es va produir a dos quarts d'una del migdia recolzada per un centenar de persones a les portes del recinte. Pocs minuts després de començar el tancament, la degana de la Facultat, Helena Estalella, va donar l'ordre d'abandonar la Facultat.

Durant les hores següents

va augmentar la tensió. Els responsables del tancament van fer servir mobiliari de la Facultat per aixecar barricades fins al sostre, van intimidar el professorat i l'alumnat que hi estava fent classe i van declarar ocupada la Facultat de Lletres.

Negociacions fallides

La degana i el vicerector, juntament amb els implicats, van tractar d'establir negociacions, sense resultat. El Deganat demanava la desocupació i reobertura de les portes de la Facultat, mentre els responsables de l'ocupació volien, entre

altres, la convocatòria d'un consell extraordinari per debatre sobre el Pla Bolonya i que el Rector comunicés en roda de premsa que el procés no s'havia fet democràticament.

El Rector va demanar la intervenció dels Mossos d'Esquadra, que van reobrir la Facultat a les vuit del vespre. Segons les persones que van perpetrar l'ocupació, el desallotjament es va produir violentament, fet pel qual hi va haver protestes demanant la dimissió del Rector ■

Ana Martínez Medina

EDUARDO A. DÍAZ

El Pla Bolonya: la reforma més controvertida

‘Fora les empreses de la universitat’, va ser una de les consignes més corejades durant la manifestació d’estudiants –units a la vaga de conductors d’autobús– el passat 6 de març en contra del Pla Bolonya. Des dels seus inicis aquest pla ha tingut defensors i detractors dins l’esfera universitària: des de la certesa que és un pas cap a la privatització de l’ensenyament fins a la convicció que aquest nou pla portarà a una total i necessària convergència educativa europea.

La manifestació va començar passades les 12 del migdia i va congregar 5.000 membres de la comunitat educativa. El recorregut es va iniciar a la plaça Universitat i va seguir pel carrer Pelai, plaça Catalunya i Via Laietana, fins arribar a la plaça Palau.

La consigna *Aturem Bolonya!* va ser el crit uníson dels estudiants. La manifestació es va produir gairebé sense aldarulls, només hi va haver un moment de confusió quan els responsables van intentar baixar per la Rambla i la policia ho va impedir utilitzant les porres. Els organitzadors van decidir,

en un acte ràpid i brillant, evitar enfrontaments i fer el recorregut establert per les autoritats sense cap mena de violència.

Per la universitat pública

“La reforma introduirà l’empresa privada en els àmbits de decisió que fins ara pertanyien a la universitat pública. Això repercutirà en els plans d’estudis de les carreres”, explica Albert Font, portaveu de la Plataforma de Moviment per la Defensa de la Universitat Pública (PMDUP). “No volem estudiants subjectes als interessos d’entitats privades. L’educació és un dret per tothom i no la pot dirigir un grup

■ **Albert Font (PMDUP):**
“No volem estudiants subjectes als interessos privats”

■ **El vicerector d'Estudiants i de Cultura ho veu necessari per “entrar en connexió amb la UE”**

EDUARDO A. DÍAZ

per la seva rendibilitat personal”, reafirma Albert Font.

Ramon Franquesa, professor d'Economia de la UAB, va participar en la manifestació i es va revelar com una de les veus més crítiques amb la implantació de la reforma universitària: “Aquesta reforma ratifica el fracàs de les universitats privades. Molts estudiants d'aquestes universitats no surten preparats perquè paguen per obtenir un títol, no per preparar-se”. Això, les empreses, ja ho han detectat i el que ara els interessa és participar en els governs de decisió de les universitats”, afirma.

Franquesa també destaca que “el Pla Bolonya suposarà una destrucció de les actuals llicenciatures amb prestigi i l'anul·lació

Centenars d'estudiants de la UAB es van adherir a les protestes en contra de la privatització de la universitat i del Pla Bolonya.

del pensament crític per part dels estudiants, a més de provocar la necessitat que els estudiants assumeixin deutes amb entitats privades que la universitat hauria d'assumir”.

Un pla fet “a l'esquena dels estudiants”

El comitè de vaga de l'Autònoma ha estat un dels òrgans més actius durant aquest procés i està format per unes vint persones entre estudiants, Personal Docent Investigador (PDI), becaris, membres dels Col·lectius Assemblearis d'Universitats (CAU) i de la Confederació General del Treball (CGT). Des del comitè es considera que un dels objectius de la reforma és “l'aplicació política de les negociacions que s'es-

tan fent en el si de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) per tal d'obrir mercats al comerç i al servei”. Segons l'organització, el Pla Bolonya, que canvia les llicenciatures i diplomatures per graus i postgraus, suposa “un canvi de model universitari: d'universitat de masses a universitat d'elit”.

Lluís Zhu, estudiant i membre del comitè, explica que des d'aquest òrgan es pretén “informar, mobilitzar i dinamitzar els membres de la universitat de forma àmplia i conjunta” per tal d'aturar un procés que s'ha fet “a l'esquena dels estudiants, sense informació i de forma antidemocràtica”. Amb tot, Zhu reitera que “la vida no s'acaba després del 6 de març perquè s'ha de lluitar

EDUARDO A. DIAZ

Joan Carbonell no comparteix la visió dels detractors de la implantació del Pla Bolonya: “Molts dels tòpics que s’han dit són mentida, com per exemple que les titulacions passaran de quatre a tres anys i que no tindran el mateix valor que les actuals llicenciatures. Això no és cert”, i recorda que “els quatre anys de carrera contiuaran amb algunes modificacions; per exemple, a moltes llicenciatures es deixaran les assignatures optatives pel darrer any amb la finalitat d’homologar el màxim possible els primers tres anys amb els programes d’estudis de la resta d’universitat de la Unió Europea. Amb aquest procediment, també s’ajuda l’alumne en la seva especialització en els últims anys de carrera, quan normalment es té una mica més clares les sortides laborals”. Altrament, Carbonell afirma que amb la nova reforma es podran cursar estudis que fins ara no existien i els màsters –actualment tots a preu privat– seran, en la seva gran majoria, a cost públic.

Per acabar, el vicerector recorda que els plans d’estudi actuals necessitaven una profunda reflexió “calia fer una reforma per adequar-los a les noves demandes de la societat i adaptar-los a l’estructura adoptada per la gairabé totalitat dels països europeus”.

Tant els uns com els altres, però, no poden negar l’evidència que el Pla Bolonya ha despertat moltes antipaties entre els diversos sectors educatius i que, per a una correcta implantació, s’haurà d’informar i dialogar amb professors i estudiants per tal d’arribar a un acord que satisfaci a tothom ■

Eduardo A. Díaz
Martí Quintana
Adriana Ribas
Eva Galindo

Les activitats del comitè de vaga

Els dies previs a la manifestació, membres del comitè de vaga van portar a terme el *passaclasses*, consistent a entrar a cada aula per informar als alumnes de la vaga convocada pel dijous 6 de març contra el Pla Bolonya. A més, des de les 8 del matí del mateix dijous, van instal·lar piquets informatius a diversos punts del campus de l’Autònoma per tal d’aconseguir que més estudiants s’adherissin a la vaga. D’aquesta manera, es va aconseguir que a la majoria de facultats es parés totalment l’activitat, encara que la vaga no es va estendre a tota la Universitat.

en cada facultat amb moviments massius contra el Pla Bolonya”. I conclou: “Esperem que es parilitzi la universitat per parilitzar també Bolonya”.

Per la seva part, Comissions Obreres (CCOO) no va donar suport a la vaga i, tot i ser el sindicat majoritari, no s’ha volgut pronunciar al respecte.

El punt de vista institucional

Joan Carbonell, vicerector d’Estudiants i de Cultura de la UAB, considera que la vaga va ser bastant generalitzada: “La manifestació, la va seguir el 75% de l’alumnat amb algunes excepcions, per exemple, a quart curs de Veterinària; d’altra banda, les facultats van funcionar a la tarda amb quasi total normalitat”.

La Universitat Autònoma de Barcelona compta, des de 2007, amb un grup d'investigació innovador en sociologia, tot i que pocs estudiants el coneixen: Grup de Sociologia Analítica i Disseny Institucional (GSADI).

“Des de la UAB podem aclarir els discursos de la ciència social”

Joves impulsors de la tradició analítica a les ciències socials han sumat els seus esforços per analitzar les relacions entre el disseny de les institucions i les accions individuals i col·lectives des d'una perspectiva interdisciplinària que abarca la sociologia, l'economia, la filosofia política i les ciències de la computació.

El departament de Sociologia de la UAB fa cinc anys que alberga informalment el GSADI, i un any que el va reconèixer oficialment. El grup està liderat per joves amb esperit emprenedor que advoquen pel rigor lògic a les ciències socials. Amb pocs anys de creixement, aspiren a fer-se a conèixer al Campus i atraure el major nombre d'interessats en aquesta matèria.

La sociologia analítica que el grup es proposa impulsar es caracteritza per l'èmfasi en la intel·ligibilitat del discurs, la cerca

de la integració entre teories i disciplines, l'explicació causal dels fenòmens socials i l'ús de models i tècniques de formalització.

El GSADI proposa la recuperació dels models analítics i la seva aplicació amb proves d'experimentació al laboratori i de simulació social. En altres paraules, fa ús de tècniques pròpies de les ciències empíriques amb l'objectiu que la sociologia esdevingui una disciplina científica en tota regla.

Recuperació dels discursos

Tots coneixem els discursos assagístics que influeixen d'una determinada manera en la societat: sovint es tracten de discursos gens transparents i intel·ligibles. La recuperació de la sociologia analítica pretén posar fi a aquests tipus de discursos

Membres del grup GSADI.

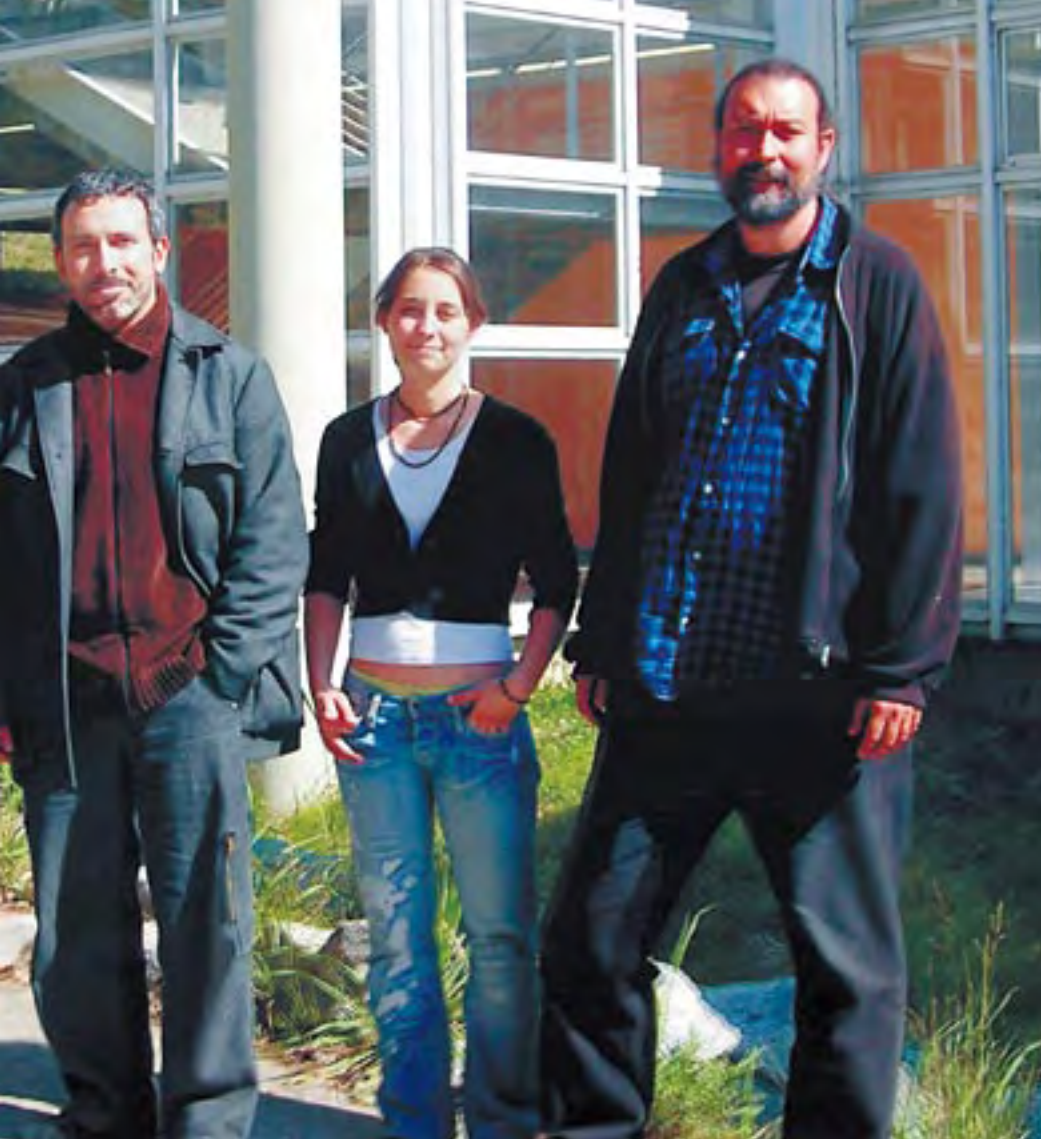
D'esquerra

*David Casassas,
Jordi Tena,
José A. Noguera,
Laila París,
F.J. Miguel
Quesada.*

mitjançant els estudis socials. Per això, és fonamental que, com més aviat millor, aquestes anàlisis es tradueixin en aportacions acadèmiques als debats internacionals d'actualitat en temes com cooperació, acció col·lectiva o disposició social al compliment de normes.

En definitiva, l'objectiu principal del GSADI és fomentar discursos institucionals transparents, entenedors i esquemàtics que s'integrin “a la gran república de les ciències”, tal com els responsables de la investigació expliquen. Aquests joves investigadors pretenen que els seus estudis puguin ser d'utilitat social, encara que són conscients que la bona ciència sempre és susceptible de molts usos. No obstant, des de la direcció del GSADI s'afanyen a indicar que la seva tasca es basa en una sociologia explicativa:

GSADI

■ **La UAB, per tant, s'incorpora a la carrera per la recuperació de la sociologia analítica, en què ja participen universitats punteres de la resta d'Europa.**

■ **Un dels objectius principals d'aquest grup d'investigació és posar èmfasi en la recuperació dels discursos esquemàtics i clars**

Finançament

Aquest grup d'investigació admet que la seva tasca no és possible sense ajudes. Així doncs, el GSADI ha comptat amb dues fonts de finançament molt importants, sense les quals la seva tasca seria més complicada: la primera forma part del Plan Nacional d'I+D del Ministeri d'Educació i Ciència (MEC); i la segona ajuda prové de la pròpia UAB. Gràcies al recolzament que reben d'aquestes institucions és possible que el GSADI afronti projectes a llarg termini que requereixen tres anys d'esforços, com ara, l'actual recerca en què estan analitzant els incentius laborals a través de la simulació amb les prestacions socials. En aquest treball, estan determinant en quina mesura les prestacions socials, monetàries, són incentius a l'hora d'escollir un feina.

estudiar fenòmens que necessitin aclariment sense arribar a ser tendenciosos.

Referents europeus

El GSADI no és pioner en aquesta matèria. De fet, el seu naixement ha estat influït per uns referents molt importants fora de les nostres fronteres, amb els quals manté relacions magnífiques. Aquesta connexió internacional es tradueix en la recent creada Xarxa Europea de Sociologia Analítica, de la qual formen part universitats tan prestigioses com la Sorbona de París i la universitat anglesa d'Oxford. Els professors que han desenvolupat la matèria que ens ocupa són els investigadors James S. Coleman, Jon Elster, Raymond Boudon o Peter Hedström, els quals han realitzat treballs que han tingut èxit.

Assistim, per tant, a tot un procés d'innovació que barreja

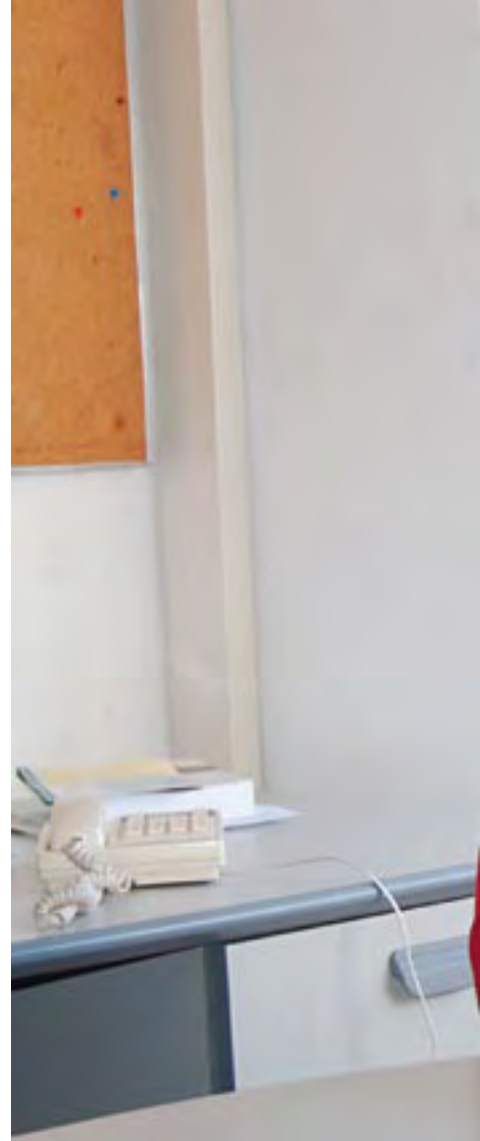
la tradició amb la innovació en sociologia. L'objectiu de minimitzar l'abisme entre les ciències naturals i les ciències socials està a l'abast de tots, tal i com ens han anunciat aquests joves emprenedors amb ganes de treballar en les seves teories i de promocionar-les. Formen part d'un grup important a Europa i tenen les portes obertes per a aquelles persones que vulguin formar part i interessar-se pels seus estudis innovadors. Pel pròxim any 2009 està prevista la *II Conferència sobre Mecanismes Socials i Sociologia Analítica*, tot i que encara no és clar el lloc on se celebrarà. Això sí, el GSADI no dubta en la seva proposta: la Universitat Autònoma de Barcelona ■

**Ana Belén Callado Gil
Eduardo A. Díaz
Daniel Ocasar González**

És un dels historiadors de renom del nostre país. Oriol Junqueras (1969) és llicenciat en Història Moderna i Contemporània i doctor en Història del Pensament Econòmic per la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha participat en diversos mitjans de comunicació com a col·laborador, de la mateixa manera que ha exercit com a professor de la Facultat de Ciències de Comunicació.

Oriol Junqueras i Vies, professor associat de la UAB

“Veig molt lligat l’independentisme amb la docència històrica”

Es pot ser alhora professor d’Història i defensor aferrissat d’idees polítiques tan marcades com és la independència?

Bé, la independència és una idea marcada com qualsevol altra, per tant, en defensar-la no veig cap connotació especial que ho faci incompatible amb la tasca de docent. Si no tot seria incompatible amb la tasca de docent. I al contrari, bona part del raonament –no pas tot – que em porta a posicions independentistes deriva precisament del coneixement de la història del meu país.

Creus que ets objectiu i que no influeixes en la percepció dels teus alumnes?

No hi ha ningú que sigui objectiu: l’objectivitat és quelcom al

què tots hem d’aspirar i hem de fer un esforç sincer per arribar-hi. Tots depenem del judici que ens fem cadascun de nosaltres sobre nosaltres mateixos i depenem també del judici social. I jo tinc la sensació que faig tot l’esforç del món, amb el màxim rigor possible, per ser objectiu. Es pot ser objectiu alliberant-se de la càrrega ideològica i emocional però, llavors, els professors enamorats no haurien de fer classe. També pots ser objectiu explicitant-la, aquesta càrrega ideològica i, si no l’amagues, prevens aquell que t’escolta i el dotes d’un instrument afegit que li permet valorar més adequadament la teva intervenció. Per tant, l’objectivitat depèn de com t’expliques però també depèn de la

L’entrevistat en el seu despatx.

sinceritat amb què tu t’ofereixes als altres i, d’aquesta manera, ells et poden jutjar.

Quin ventall de respostes observas en els teus alumnes?

Doncs en general, gairebé unànimement jo hi trobo una resposta molt positiva. Jo tinc la sensació que tinc una relació excel·lent amb els meus alumnes i exalumnes. I aquest és un tema que em fa sentir especialment orgullós, perquè allò que justifica la meua feina com a professor és ser útil als meus alumnes, fer-me entendre i que aprenguin coses. En la mesura que tinc la sensació que els meus alumnes m’aprecien dedueixo que estan aprenent alguna cosa, perquè, si no aprenguessin res, difícilment tindrien l’estímul

ISMAEL RODRÍGUEZ

■
“En la mesura que tinc la sensació que els meus alumnes m’aprecien dedueixo que estan aprenent alguna cosa”

■
“L’objectivitat és quelcom al què tots hem d’aspirar”

■
“La Constitució espanyola està en contra dels principis democràtics”

Un professor polivalent

Oriol Junqueras i Vies (11 d’abril de 1969) és llicenciat en Història Moderna i Contemporània i doctor en Història del Pensament Econòmic. És professor associat al Departament d’Història Moderna i Contemporània a la UAB i col·laborador en diferents mitjans de comunicació: destaquen els programes *En Guàrdia* i *El nas de Cleòpatra*, de Catalunya Ràdio, *Minoria Absoluta* i *Tu Diràs*, a RAC 1, *Las Mañanas de Radio 1*, a RNE, i *El favorit*, de TV3. Ha treballat com a guionista i assessor en sèries documentals de televisió, com *Els Maquis*, *La guerra silenciada*, *Conviure amb el risc* o *Barcelona sota el franquisme*, entre altres. És regidor per ERC a Sant Vicenç dels Horts des del 2005. També és autor i coautor de nombrosos llibres entre els que destaquen *Els catalans i Cuba* (1998); *La presó model de Barcelona* (2000); *Guerres dels catalans* (2003) i *Economia i pensament econòmic a la Catalunya de l’alta edat moderna (1520-1630)* (2006).

per estimar-me i tenir una bona relació amb mi. Per tant, em sento útil i un dels símptomes d’aquesta utilitat rau en la bona relació que em sembla que tinc amb els meus exalumnes, cosa que és més significativa que si la tinguéssim amb els alumnes.

Has participat i participes en molts programes de divulgació històrica (El nas de Cleòpatra, En guàrdia, El Favorit...). Què motiva aquesta hiperactivitat?

Jo vaig estudiar Història, i a mi m’agrada la història i m’agrada explicar història i suposo que d’aquesta vocació d’explicar coses naixia també una certa vocació d’explicar-les com a més gent millor. Per a mi, la feina de docent, de professor d’universitat, és una feina molt vocacional. El que més m’agrada del món és fer classe, literalment. Ara, la ràdio ofereix la possibilitat d’explicar

coses a molta gent i, per tant, a mi em temptava. Aleshores, de jove em vaig dedicar a fer ràdio local.

Per què va ser un dels impulsors de la plataforma Sobirania i Progrés?

Era una plataforma que naixia amb la voluntat de donar continuïtat a aquella part de la nostra societat que havia decidit votar no al referèndum estatutari perquè creia que aquell Estatut era ridícul: no satisfia les necessitats i no reconeixia els drets de la nostra gent i, per tant, havíem de votar que no. Jo creia que a això calia donar-li una certa continuïtat. I una manera de fer-ho era crear una plataforma, associació o entitat que pogués reflexionar, valorar i transmetre aquests valors.

Està satisfet doncs del ressò que va tenir la manifestació de l'I-D?

Segurament en mereixeria més del que va tenir. Una manifestació d'aquest tipus és una manifestació immensa i si la funció dels mitjans de comunicació és intentar reflectir el que passa a la societat, doncs haurien d'haver donat més ressò del que l'hi van donar. El que passa és que precisament la funció dels mitjans de comunicació a l'Estat espanyol no és reflectir el que passa a la societat sinó servir els interessos de les famílies que les dominen. És per això que el màxim dèficit que pot tenir qualsevol moviment que critiqui aquests interessos és la manca de

mitjans de comunicació. Per això el criteri pel qual es generava Sobirania i Progrés era el criteri de tenir quota mediàtica, de tenir algú que pugui parlar amb els mitjans de comunicació, perquè, sinó, som sotmesos al silenci més vil, ens enterren en vida, en no deixar-nos parlar. Si la societat es basa en la llibertat d'expressió, negar que aquesta expressió sigui present als mitjans de comunicació és enterrar-la en vida.

Creu que a Catalunya no hi ha espai mediàtic per l'independentisme?

Extremadament limitat. La prova d'això és que als anys 80 l'Estat espanyol enviava a la presó els que s'atrevien a cridar

Junqueras fent classe.

visca Catalunya. És evident que la tan parlada democràcia espanyola exerceix la seva pressió sobre les ambicions sobiranistes de Catalunya. L'espai mediàtic actual s'ha aconseguit amb tota la suor del món, però encara ens en manca, ja que, com a mínim, el 20% dels catalans té esperit independentista i, ni de broma, s'acompleix aquesta representació. Només hem de fixar-nos en els doblatges de les pel·lícules. Nosaltres necessitem integrar la generació discursiva i la transmissió del discurs a través del àmbit mediàtic.

Pot explicar què és la plataforma pel Dret a Decidir?

La plataforma, que integra diver-

ses entitats, vol demostrar que la legalitat democràtica de l'Estat espanyol és incompatible amb la legitimitat democràtica de l'Estat espanyol. La qüestió que es debat no és quants han de decidir –és clar que ha de ser una majoria representativa–, sinó qui ha de decidir, tenint present l'àmbit de decisió, quina gent ha de prendre la decisió. És clar que l'estatalisme espanyol creu que tot el conjunt de l'Estat ha de decidir, en canvi, jo crec que depèn dels ciutadans de Catalunya. Els estatalistes espanyols fan servir la democràcia des d'un punt de vista estratègic i tàctic, però no són demòcrates realment. Per tant, jo exigeixo el meu dret a exercir la democràcia per poder decidir el que volem ser.

■
“El màxim dèficit que pot tenir qualsevol moviment crític és la manca de mitjans de comunicació”

■
“Si els meus alumnes es comportessin com els diputats espanyols els expulsaria de classe”

■
“Tant de bo no m'hagués dedicat a la política, significaria que en el meu país es fa justícia”

La Constitució Espanyola està en contra dels principis democràtics, que se la quedin per ells, però, a mi, que no me l'imposin.

Quina opinió li mereix el Parlament espanyol?

A mi, particularment, em repugna el model d'Estat espanyol. M'avorreix la política espanyola.

L'avorreix també la política que s'efectua des del Parlament català?

No tant, a més de ser més educada, ja que no sempre estan cridant, amenaçant, ni molestant el rival polític, sobretot, em repugna menys perquè és la meua. Si els meus alumnes es comportessin com els diputats espanyols els

expulsaria de classe. Al Parlament del meu país no passen les coses que succeeixen en el de Madrid.

No considera que la polèmica del 3% equival en repugnància a qualsevol altra del Parlament Espanyol?

Sí, podria ser equivalent, tot i que no veig massa clara la semblança. Crec que el 3% va ser un cas aïllat, si s'ha de triar entre viure malament un dia o tota la vida, prefereixo viure malament un dia.

En el seu bloc a Indirecta.cat, acostuma a citar fets històrics passats amb rellevant vinculació amb fets presents. Com sabràs, César Vidal utilitza sovint la mateixa tècnica en les seves editorials. Quines diferències trobes entre ambdós?

Desconec el que fa César Vidal, però, pel que en sé, no em deixa en bon lloc, la comparació. El que sí que sé és que jo ho faig amb tota la bona voluntat del món. Podem tergiversar la història d'una manera molt senzilla, sempre trobaràs fets històrics que refundin les teves tesis. Com més complex és l'àmbit estudiat, més fàcil és desvirtuar-lo. La metodologia de l'ensenyament d'Història no es pot basar en l'acumulació de proves positives, s'ha de basar en la recerca de proves negatives. No se li ha de donar la raó a cap professor que presenta totes les dades positives, un bon professor presentarà les proves negatives que poden o no refutar la seva teoria.

Se sent més docent o activista polític?

Sense dubte, docent. Que sigui activista és per una situació circumstancial, per falta de justícia. Tant de bo no m'hagués dedicat a la política, significaria que en el meu país es fa justícia ■

**Ismael Rodríguez
Andrea Ruiz**

RAQUEL LIGERO

Som **solidaris** els estudiants?

A l'actualitat, es podria dir que tots ens hem tornat una mica egoistes i hem deixat de banda un valor important per al funcionament de la societat: la solidaritat. Ho comprovem dia a dia al carrer, amb la gent gran, fins i tot amb els nostres veïns, però també a la universitat, on molts companys tenen algun tipus de discapacitat i veuen com la gent no els ajuda si no és imprescindible. Els estudiants reconeixen que no són solidaris amb els altres, malgrat que hi ha excepcions. Per sort, la UAB compta amb la FAS, una fundació que es preocupa d'atendre les necessitats d'alumnes que volen estudiar en igualtat de condicions.

Egoistes, poc treballadors i poc compromesos: així definiríem l'alumnat d'avui dia després de parlar amb antics estudiants i gent gran. "És el que veig. Pràcticament tots els estudiants que conec són així, uns insolidaris, no es manifesten, no els importa gens el que passi a la societat, només volen que els ho donin tot fet, fàcil i sense esforços", opina Sonia García, antiga estudiant de l'Autònoma que, des de la perspectiva que li donen els seus 35 anys, pensa que tot ha canviat molt.

Joaquim Ventura té un pis a Cerdanyola llogat a estudiants i comenta: "Cada cop que passo per la zona universitària, l'únic que veig és joves tirats a la gespa, bevent i fumant. Molts estan fent perdre temps i diners als seus pares en la seva educació; no es preocupen de res, són molt desagradits".

Per això hem volgut contrastar amb els estudiants aquesta visió i ens hem trobat que molts d'ells donen la raó a aquestes afirmacions. Som solidaris? Rotundament, no. A banda de malfeiners, la major part dels estudiants opina que no són gaire solidaris. Els motius principals són la falta de temps i l'egoisme.

Manca de solidaritat

La majoria pensen que podrien ser més solidaris, i fins i tot alguns diuen que la solidaritat sembla una moda passatgera. Ja no parlem d'ajudar ONG a països pobres, és tan senzill com obrir els ulls i mirar què hi ha al nostre voltant.

A la Universitat trobem companys que tenen alguna discapacitat, per a ells el dia a dia és més dur del que pensem. Carles Casanovas, un alumne que fa servir cadira de rodes, es queixa que els

Una fundació activa i compromesa

La Fundació Autònoma Solidària vol construir una Universitat més solidària i compromesa amb la societat, mitjançant l'impuls de la participació voluntària. Promouen l'acció i intenten conscienciar sobre les desigualtats socials, tot això mitjançant l'organització d'esdeveniments on tota la comunitat universitària pot participar. N'és un exemple la *Setmana de la solidaritat*, que enguany se celebra del 14 al 17 d'abril.

estudiants de l'Autònoma no són gens solidaris "perquè tothom va a la seva i has d'anar darrere de la gent perquè t'ajudin".

Un servei de suport

La Fundació Autònoma Solidària (FAS) s'encarrega que les persones amb discapacitat puguin estudiar en igualtat de condicions. La FAS, des de 1999, ajuda els qui més ho necessiten dins i fora de l'àmbit universitari. A la fundació, hi col·labora prop d'un centenar de persones cada curs, la majoria estudiants de segon cicle, d'entre 20-21 anys i provinents, sobretot, de carreres com Psicologia, Pedagogia o Educació Social.

La FAS té diversos programes d'ajuda, com els adreçats a la justícia, voluntariat hospitalari, suport educatiu a infants de Cerdanyola, un programa de salut, d'educació ambiental, voluntariat lingüístic, a més del Programa d'Integració dels Universitaris amb Necessitats Especials (PIUNE), entre d'altres. El PIUNE té

com a objectiu "contribuir a la millora de l'atenció de les necessitats educatives especials dels estudiants amb discapacitat, així com a la seva integració social a la Universitat". Aquests estudiants, com el Carles, es mostren prou satisfets amb l'ajuda que reben, ja que poden tenir ajudants a l'hora de prendre apunts en classe i una persona que els acompanyi des de casa seva a la UAB o per la mateixa facultat.

Segons la responsable de comunicació de la fundació, Margarida García, han tingut una "bona resposta" per part dels estudiants. "Sí que hem notat una mica de davallada del nombre d'estudiants, perquè cada any sembla que el nombre de voluntaris baixa una miqueta, però sabem que és una cosa general a la societat", explica. "És cert que els voluntaris que hi ha són molt compromesos i molt actius participant".

Els estudiants tenim l'opció de destinar part de la matrícula per

Hi ha alumnes per als quals venir a la Universitat és tot un repte

finançar projectes de cooperació. Però, si el que volem és participar, la Margarida ens anima a fer-ho: "És un enriquiment personal satisfactori, la prova d'això és que tots els voluntaris repeteixen".

Però també hi ha estudiants solidaris pel seu compte, com Núria Gumbau, que va passar tot un estiu a Cuba coneixent de ben a prop els problemes que afecten la gent i ajudant en tasques humanitàries. "Crec que al final reps més del que dones", comenta.

També, d'altres estudiants de l'Autònoma com, Maria Sánchez i Vanessa Martí, han dedicat les seves vacances d'estiu senceres per marxar a Amèrica del Sud i cooperar en ajuda humanitària. Aquesta minoria que regala el seu temps sense esperar res a canvi és la que fa que la vida de molta gent sigui més agradable i dona un exemple a tothom ■

Raquel Gómez

L'ID-CAT, a més de permetre fer tràmits, es pot utilitzar en les administracions públiques.

GUILLEM GRIERA

Arriba a l'Autònoma la **signatura digital**

El Campus de Sabadell posa en marxa un programa pilot per signar digitalment documents administratius a la UAB mitjançant un dispositiu USB.

La identitat digital és un certificat emès per l'Agència Catalana de Certificació que assegura la integritat i confidencialitat de les tramitacions electròniques. Aquesta identificació digital es distribueix gratuïtament en forma de dispositiu USB a tots els estudiants, personal docent i administratiu de les Escoles de Sabadell.

El clauer ID-CAT encara té un ús limitat al tractar-se d'un programa pilot però tot i això permet realitzar tràmits acadèmics i econòmics als estudiants, gestions a la biblioteca, al Servei d'Informàtica Distribuïda i a la docència. En el cas del personal acadèmic i del personal de

l'administració i serveis, aquest certificat digital té un nivell més alt de seguretat i permet relacionar la persona amb el càrrec que ocupa a l'Autònoma a més de signar digitalment documents.

Programa pilot

A banda dels serveis que ofereix el Campus de Sabadell, aquest clauer permet fer tràmits a les administracions públiques tant d'àmbit català com estatal. Els usos més habituals són tràmits, gestions, recursos, certificats, queixes i suggeriments, consultes, permisos o inscripcions.

El programa pilot es va posar en marxa el 8 de febrer al Campus de Sabadell. Segons Jordi

Prieto, cap de Suport Logístic a l'Escola d'Informàtica i l'Escola d'Estudis Empresarials, la iniciativa funciona amb força empena i es va estenent entre els estudiants, personal docent i administratiu. Aproximadament en reparteixen deu cada dia i ja en porten repartits uns 100.

Heu de sol·licitar la vostra identificació digital mitjançant el web de l'Agència Catalana de Certificació i un cop omplerta la sol·licitud, passar a recollir el vostre clauer ID-CAT personalment al suport logístic i punt d'informació del Campus de Sabadell ■

Susana Tomàs

La universitat opina

Una iniciativa dels Amics de la UAB, amb la col·laboració del professorat universitari, per contribuir a la formació d'opinió ciutadana

L'Associació d'Amics de la Universitat Autònoma de Barcelona està tirant endavant un conjunt d'activitats amb la finalitat de contribuir a la formació d'opinió dels ciutadans a partir del coneixement basat en l'estudi i la recerca. Una d'aquestes activitats és la creació d'un

banc de coneixement

format per professorat de la nostra Universitat, que faciliti, a les associacions i entitats que ho desitgin, l'organització de conferències i tertúlies sobre temes científics i culturals d'actualitat.

Llistat de temes d'actualitat per l'any 2008

Catalunya a l'Espanya moderna

- Les balances fiscals
- El desenvolupament de l'Autonomia
- El desenvolupament econòmic
- La literatura catalana
- Mites i realitats

Innovació científica i tecnològica

- L'hidrogen com a font d'energia
- Els aliments sintètics a partir de cultius cel·lulars
- L'herència biològica i la conducta humana
- El cervell i la consciència
- Els estils de vida i la sostenibilitat ecològica
- Comunicació i telecomunicacions

Integració i conflicte social

- Les migracions recents
- El Tribunal Constitucional
- La mentida en la vida pública
- La memòria històrica
- Les desigualtats socials
- La integració escolar

Gestió del territori i de l'habitatge

- La gestió del territori
- La xarxa de transport
- La planificació urbanística
- Les noves lleis de sòl i de l'habitatge

Mainada al territori autònom

Segurament, qui hagi parat esment a la seu central de la Infància al Campus de la UAB s'ha pogut sorprendre. Els seus ambaixadors porten vestits curts, duen motxilles de coloraines i fan servir pitets durant el dinar. A l'interior de l'edifici, s'hi acullen mostres d'art variades, les butaques són substituïdes per cadiretes baixes de fusta i, a l'exterior, alts pins donen ombra als jocs de la quitxalla. És potser entre la Facultat de Medicina i el Servei Assistencial de Salut on cada dia es desvetllen grans descobertes amb la major il·lusió de tot el recinte universitari.

La història de l'escola bressol Gespa es remunta a l'any 1974, quatre anys després de posar la primera pedra sobre els camps i boscos de Bellaterra. Després de començar amb espais d'estiu per a treballadors i mestres, l'escola ha continuat com a llar d'infants per a les filles i fills del professorat, el Personal d'Administració i Serveis (PAS) i els alumnes de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Tot i que el centre ocupa el mateix espai on temps enrere els obrers de la Facultat de Filosofia i Lletres tenien el seu barracó, les reformes s'han succeït durant els darrers 34 anys. Avui dia, l'escola bressol Gespa compta amb espais d'aprenentatge, lúdics, de descans, sanitaris i alimentaris adaptats als més

petits. A l'exterior, un sorral, gronxadors, un bosc de pins rojos i una petita bassa amb peixos de colors donen forma a un espai idíl·lic per al lleure.

Una llar d'infants peculiar

Són molts els trets que fan Gespa una llar d'infants única, on només 60 nins d'entre quatre mesos i 3 anys d'edat hi tenen accés. El primer d'ells és la baixa *ràtio* d'alumnes per mestre, cosa que permet una major qualitat d'ensenyament, tracte i afecte als menuts. A més a més, el centre només accepta docents titulats en Educació Infantil i en constant reciclatge formatiu. L'escola també col·labora amb diferents projectes de la Facultat d'Educació de la UAB i també admet estudiants d'Educació Infantil en

*Dues nenes
avituallades
amb un pitet.*

pràctiques. Gespa manté relació amb el col·legi públic Escola Bellaterra i l'institut d'ensenyament secundari Pere Calders (centres del campus de la UAB), fet que permet al bebè entrar als quatre mesos de vida a l'entorn universitari i arribar a llicenciar-se sense haver perdut mai de vista el nostre estimat campus.

Segons la directora del centre, Gemma Estopà, aquesta és una escola catalana i laica on se celebren festes i tradicions que fan que la mainada adquireixi un arrelament sociocultural al nostre país. "Tota la canalla d'aquest centre és filla de famílies de classe mitjana alta –comenta la directora.

Aquesta és una escola amb força diversitat cultural, ja que normalment un cinc per cent

ISMAEL RODRÍGUEZ

dels alumnes són filles o fills de professors estrangers”. Tot i així, aquest grau de diversitat no el podem trobar en el nombre de fills d'alumnes, ja que tenen prioritats els que ho són de professors o membres del PAS.

Educació de qualitat

Un dels pilars de la llar d'infants, immaterial però sòlid, com les columnes cargolades i veïnes de l'AP-7, és la seva concepció global educativa. Gespa entén que l'infant no deixa mai d'aprendre com a persona, tant dins com fora de l'escola, i vol crear un ambient que fomenti la curiositat intel·lectual, el desig d'experimentar i que estimuli la comunicació entre companyes i adults amb llibertat i cooperació. Les experiències escolars volen

ser complementàries a l'educació familiar, cosa que fa necessària la comunicació i participació entre mestres i pares. L'afectivitat també ha d'ajudar la canalla a modelar la seva identitat i autonomia personal, fomentant la seva seguretat, així com el respecte i l'empatia.

Aquest compromís amb l'educació integral de l'infant ha derivat en una preocupació pels valors morals i la sensibilitat a tots els nivells. La Generalitat de Catalunya va reconèixer l'esforç en el camp medioambiental de l'escola i va declarar-la Escola Verda.

Malauradament, tot no ha estat sempre flors i violes. Inicialment, la llar d'infants estava considerada com a centre públic integrat en un organisme públic

A dalt, nens al menjador escolar durant el dinar. Els nadons també fan la migdiada.

(la UAB) i el fet de què l'edifici hagués estat un antic barracó va provocar la negativa de la Generalitat a l'hora d'admetre-la com a centre educatiu legalitzat. La incertesa sobre el seu futur ha durat molts anys, però les reformes successives i el canvi de titularitat pública a privada (amb la Fundació Privada Gespa) van permetre l'any 2005 el reconeixement de l'escola per part del Departament d'Educació. Aquest fet ha permès a Gespa rebre recolzament econòmic públic, a part del que ja rebia de la UAB. Els pares han vist com la quota mensual ha passat de 700 a 270 euros.

Ben mirat, potser sí que aquest és una ambaixada especial ■

Guillem Duarte i Riba

MIQUEL REINA

L'Hortet del campus reivindica el seu espai

L'any 2002 un grup d'estudiants de Ciències Ambientals de la UAB va ocupar els jardins del Rectorat fent-hi un hort com a acte de protesta. L'objectiu d'aquella acció era reivindicar uns terrenys dins el campus. Així va nàixer la iniciativa de cultivar un hort a la Universitat.

Des de la seva creació, l'Hortet ha portat polèmica a la UAB; els problemes per regularitzar la seva activitat han estat i hi són encara presents. Tanmateix, d'ara ençà, els membres del projecte han canviat i, amb ells, l'esperit i el seu objectiu. Avui dia s'ha donat un relleu als participants, set joves que han canviat lleugerament el plantejament del projecte.

“Els fundadors eren un grup d'amics que s'ajuntaven de tant en tant per passar-s'ho bé treballant la terra, era un ambient lúdic; ara, és un projecte més ferm, educatiu i en part científic per tal de concretar les varietats dels terrenys i els mètodes de producció, tot

enfocat dins l'agricultura ecològica”, explica un dels membres, Albert Tarragó. Però no sols els objectius són diferents des de fa dos anys, sinó que també la producció ha canviat; ara es cultiven cebes, pastanagues i alls, entre altres varietats.

Respecte a la planificació del treball entre els membres, cada dimarts es reuneixen a les dos del migdia per parlar sobre l'hort; sobre el que cal fer i com s'ha de fer. “La dinàmica de treball consisteix a llaurar conjuntament la terra per a què tots aprenguem de tots”, comenta Juan Sarsanedas. Aquest ritme de treball permet que qualsevol estudiant pugui accedir

A dalt, rengles de les hortalisses que es cultiven a l'hort.

A la dreta, hivernacle reservat per a les plantes més delicades. A sota, cobert on guarden diverses eines per a treballar l'hort.

ensenyi de manera diferent a com ho faria una classe teòrica de qualsevol llicenciatura que s'imparteix a l'Autònoma. “Estem considerats com una activitat lúdica i ens sentim menyspreats pel fet de ser estudiants i no investigadors, no ens prenen seriosament”, es queixen aquests estudiants. Com a exemple, Albert Tarragó comenta que els han tallat l'aigua des de l'ajuntament de Cerdanyola. Aquesta situació comporta que l'Hortet no estigui ben definit i que sigui una idea que trontolla; els membres denuncien que s'han d'autofinançar i cada dia s'enfronten al rebuig i la indiferència de l'Autònoma. “Ara mateix veiem el futur força confús i només ens agradaria que se'ns reconegués la nostra activitat com a didàctica”, assegura Tarragó.

Respecte per la natura

Tot i que els conflictes del projecte són evidents, els alumnes de l'Hortet segueixen endavant defensant els productes naturals, perquè “l'agricultura ecològica té la idea de la reciprocitat: l'entorn beneficia al camp de la mateixa manera que el camp beneficia l'entorn”. Per contra, aquests estudiants pensen: “L'agricultura industrial utilitza la terra com un ecosistema al qual es vol imposar, és una forma d'enriquir-se i no de produir, els qui la practiquen no són pagesos sinó empresaris, no respecten la natura”. A més, segons ells, el producte ecològic és molt més nutritiu.

Conscients que gestionar l'Hortet implica un sacrifici, els organitzadors no pensen rendir-se fins a trobar una solució ajustada a les seves demandes. “Aquest hort és com tindre un fill, li dones la vida, veus com creix, també motives la gent per a què hi participi i alhora aprengui”, conclouen ■

**Raquel Gómez
Helena Ledesma
Ana Martínez**

En defensa de l'agroecologia com a model més sa

L'Hortet de la UAB és una associació d'estudiants que pretén difondre l'agroecologia com a model de canvi social en la forma d'alimentar-nos i consumir. Els seus membres defensen que l'agricultura que es feia antigament era un sistema de qualitat que s'ha de recuperar. A més de les tasques que comporta l'hort, els seus components organitzen diversos actes de participació col·lectiva, com ara dinars, xerrades o jornades de formació, entre d'altres. La base d'aquestes activitats no és més que convertir aquesta entitat en un petit espai de formació, debat i discussió sobre agricultura ecològica.

a formar part de l'Hortet, sigui quina sigui la seva especialització, tot i que, de moment, Aloi Rovira explica que tots són estudiants d'Ambientals. Els actuals impulsors practiquen l'agroecologia des d'un projecte creat i autogestionat per ells mateixos, cosa que els fa disposar de recursos escassos. Per aquest motiu, han sol·licitat dues subvencions a l'Edifici dels Estudiants que encara estan pendents de concedir-se.

Un projecte incert

La gran queixa dels components d'aquest projecte resideix en el fet que no tenen cap acord amb el Rectorat. “És com si estiguéssim ocupant les terres”, comenta Juan Sarsanedes. És just per aquesta raó que reclamen “una continuïtat, una garantia”, i defensen la seva intenció de ser una petita escola dins del Campus que

Argumenta es gradua

Festa de graduació d'Argumenta, material virtual de suport a les destreses de llengua i comunicació

El dia 22 de febrer passat va tenir lloc a la Casa Convalescència, a Barceloma, l'acte festiu de tancament de la producció d'Argumenta, un material virtual flexible per a l'optimització de les destreses lingüístiques i comunicatives en l'àmbit universitari, ideat i desenvolupat pel Servei de Llengües de la UAB.

Argumenta ha estat dirigit per aquest servei lingüístic i pel Servei de Llengües i Terminologia de la UPC i ha estat un projecte en què s'han implicat els serveis lingüístics de nou universitats catalanes (UAB, UPC, UB, UdG, URV, UdL, UPF, UOC i UVic). Argumenta ha desvetllat l'interès, d'altra banda, d'universitats de fora de Catalunya (diverses universitats del País Basc, actualment, volen traduir el material).

A qui s'adreça?

Argumenta s'adreça a estudiants universitaris i persones vinculades amb l'ensenyament superior i s'ha concretat en dos productes finals: 1) un material didàctic per a entorn virtual d'aprenentatge (amb una proposta formativa concreta, participació activa d'un formador i el sistema d'eines de gestió de la informació i la comunicació propi de tot campus virtual), i 2) un recurs a Internet, d'accés universal, que es pot visitar des del web del Servei de Llengües a <http://www.uab.cat/sl>.

L'acte va comptar amb la participació del grup de teatre Companyia Nocturna, que va escenificar

Carme Hernández, administrativa del Departament de Sanitat i d'Anatomia Animals, explica la seva experiència amb Argumenta.

alguns gags que posaven en evidència les necessitats de llengua i comunicació dels estudiants universitaris, que Argumenta ajuda a resoldre. Hi van prendre part, també, diversos testimonis de l'ús d'Argumenta (alumnes, personal docent, formadors dels serveis lingüístics), que en van destacar l'interès i, sobretot, la utilitat.

La festa es va cloure amb un còctel i amb la formulació del desig que Argumenta, en les seves dues versions, sigui útil al màxim als estudiants en el nou context que viuen les universitats. Les experiències de formació amb Argumenta des del Servei de Llengües de la UAB (hi han participat ja centenars de persones des del 2003) han estat fins ara molt productives i ben valorades tant per l'alumnat com pel personal del Servei implicat en la formació.

EDUARDO A. DÍAZ

■ Esteve Rimbau
Crític cinematogràfic

Passió pel cinema

Esteve Rimbau és llicenciat en Medicina, té diversos treballs publicats sobre nefrologia i va ser durant tres anys cap de servei a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona. La seva passió pel cinema li ve de molt jove, quan estudiava la carrera de Medicina ja regentava un cineclub a la Federació Farmacèutica. “Les pel·lícules que projectàvem moltes vegades anaven acompanyades d’acalorades discussions sobre cinema entre els membres de la Federació” recorda el professor Esteve Rimbau amb uns ulls que desprenen nostàlgia. En aquell temps començava a fer les seves primeres crítiques de cinema. Es va doctorar en Comunicació Audiovisual l’any 1995 i des d’aleshores imparteix l’assignatura d’Història del Cinema.

“L’assignatura té com objectiu dotar l’alumnat de coneixements històrics sobre pel·lícules, tendències i autors”. Aquesta labor és convenient que s’imparteixi a escoles específiques. “Ser autodidacte no té gaire sentit; ara mateix aquest ensenyament el

deuen oferir les universitats” i recorda un curs que va impartir sobre curtmetratge fa uns anys: “Alguns dels alumnes formats en una d’aquestes escoles especialitzades mostraven virtuts molt notables en els seus treballs”.

Amb un rictus seriós i reservat, però a la vegada amable i generós en les respostes, considera que hi ha dos tipus d’alumnat en la seva assignatura: “Uns pocs mostren curiositat i es llancen al desconegut amb il·lusió i ganes. En aquests alumnes de vegades pots intuir-hi talent i en un futur poden arribar a ser professionals del sector”, però remarca immediatament, “són pocs, la majoria es conformen amb l’aprovat”.

Innovació i tendències

El professor Esteve Rimbau considera primordial apropar l’alumnat a l’avantguarda i les noves creacions que no tenen veu als circuits comercials. Per exemple, el cas de Pere Portabella: “Nosaltres hem de mostrar aquesta realitat i altres veus i creacions d’una manera semblant a l’interès que mostren

Esteve Rimbau al seu despatx de la Facultat de Ciències de la Comunicació

actualment alguns museus per aquestes obres i així apropar el estudiants a altres realitats” i, afegeix a continuació, que “és un dels serveis que cal donar des de la Universitat”.

La conversa avança inevitablement sobre el cinema actual i les seves tendències. Com a especialista en la *nouvelle vague*, no creu que actualment hagi sorgit un moviment semblant entorn un cine d’autor amb inquietuds formals, com és el cas del realitzador Jaime Rosales, que encapçala una nova tendència. “Els integrants de la *nouvelle vague* eren molt distints entre ells. Encara que van començar junts, els treballs posteriors de cadascun d’ells demostren la seva diversitat formal”. Actualment, afirma Esteve Rimbau: “Existeix un cinema amb futur que és fet amb intenció, veritat i discurs propi, però els seus membres no comparteixen necessàriament ni estil, ni nacionalitat, ni etiquetes, conceptes en què jo, personalment, no hi crec” ■

Eduardo A. Díaz

Postgrau UAB 07/08 l'encertaràs!

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau, cursos
i doctorats per fer un pas endavant en el teu futur professional.
Més de 500 opcions per encertar.

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Consulta el nou catàleg on-line:

www.uab.cat/postgrau